

Vigtigheden af Obligatorisk Bøn og Faste

En citatsamling udarbejdet af Forskningsafdelingen ved
Det Universelle Retfærdighedens Hus

Efter i de sidste fire år at have dannet sig et overblik over, hvorledes flere af Bahá'u'lláhs love kan tages i anvendelse har Det Universelle Retfærdighedens Hus besluttet, at det er bydende nødvendigt for alle bahá'ier "at skærpe deres bevidsthed om de velsignelser, som de love, der direkte nærer den enkeltes åndelige liv og dermed samfundets, giver." Blandt disse love er obligatorisk bøn og faste, som af Den Velsignede Skønhed er blevet karakteriseret som "menneskelivets to vinger."

Dette udvalg af nyligt autoriserede oversættelser er valgt fra det store hav af Bahá'u'lláh og 'Abdu'l-Bahás originale Skrifter. Dets formål er yderligere at øge de troendes indsigt i disse to store loves vidtrækkende betydning.

Maj 2000

1. Fra Bahá'u'lláhs Skrifter

I. Sandelig, Vi har fremsat alt i Vor Bog, som et tegn på nåde mod dem, der har troet på Gud, Den Almægtige, Beskytteren, Den Selvbestående. Og Vi har forordnet obligatorisk bøn og faste, således at alle herigennem vil drages nærmere til Gud, Den Mægtigste, Den Højtelskede. Vi har nedskrevet disse to love og forklaret hvert et uigenkaldeligt bud. Vi har forbudt mennesker at følge dét, som vil kunne føre dem bort fra Sandheden og har budt dem at overholde dét, som vil drage dem nærmere til Ham, der er Den Almægtige, Den Alkærlige. Sig: Overhold I Guds bud af kærlighed til Hans skønhed, og vær ikke af dem, der følger de foragtelige og de tåbelige.

II. Al lovprisning være til Gud, som har åbenbaret loven om obligatorisk bøn som en påmindelse til Sine tjenere og pålagt dem fasten, at de bemidlede kan blive opmærksomme på den fattiges sorger og lidelser.

III. Det menneske, der hverken gør gode gerninger eller udfører tilbedelse, er som et træ, der ikke bærer nogen frugt, og som ikke efterlader sig noget spor. Den, der oplever tilbedelsens hellige ekstase, vil nægte at bytte denne handling eller enhver lovprisning af Gud bort for alt, hvad der findes i verden. Faste og obligatorisk bøn er som to vinger i et menneskes liv. Velsignet er den, der ved deres hjælp svæver i Guds kærligheds himmel, der tilhører Gud, alle verdenernes Herre.

IV. Hold fast ved obligatorisk bøn og faste. Sandelig, Guds religion er som himmelen. Faste er dens sol og obligatorisk bøn dens måne. De er, i sandhed, religionens søjler, hvorved de retskafne kan skelnes fra dem, der overtræder Hans bud. Vi bønfaller Gud, ophøjet og forherliget er Han, om at Han nådigt gør alle i stand til at overholde dét, som Han har åbenbaret i Sin Ældgamle Bog.

V. I skal vide, at religion er som himmelen, og faste og bøn er som dens sol og måne. Vi beder indtrængende Gud, ophøjet og forherliget er Han, om nådigt at bistå enhver, som handler i henhold til Hans vilje og velbehag.

VI. Glem ikke obligatorisk bøn og faste. Den, som forsømmer at overholde dem, har ikke været og vil heller aldrig blive godkendt i Guds øjne. Følg visdom under alle forhold. Han har, sandelig, påbudt alle at overholde dét, som har været, og som vil blive, til gavn for dem. Han er, i sandhed, Den Fyldestgørende, Den Højeste.

VII. Med hensyn til obligatorisk bøn, er den blevet nedsendt af Den Højestes Pen på en sådan måde, at den sætter hjerterne i brand og fortryller menneskets sjæl og ånd.

VIII. Med hensyn til obligatorisk bøn, er den blevet åbenbaret på en sådan måde, at den, der bare én gang med et frigjort hjerte reciterer den, vil finde sig fuldstændig løsrevet fra verden.

IX. Oh Min broder! Hvor stor, hvor uendelig stor, kan loven om obligatorisk bøn ikke være, når man ved Hans nåde og kærlige omsorg er i stand til at overholde den. Når et menneske begynder at fremsige Den Obligatoriske Bøn, bør han se sig selv som adskilt fra alt skabt og betragte sig selv som absolut intet over for Guds vilje og formål på en sådan måde, at han ikke ser andet end Ham i

tilværelsens verden. Dette er statet for Guds begunstigede og dem, der er Ham fuldstændig hengivne. Om nogen udfører Den Obligatoriske Bøn på denne måde, vil han af Gud og Forsamlingen i det høje blive talt blandt dem, der i sandhed har bedt en bøn.

X. En af handlingerne i lydighed mod loven er obligatorisk bøn. Han, der er Bæreren af de guddommelige mysterier, har kaldt den opstigningens stige. Han siger: "Obligatorisk bøn er en stige for den troendes opstigen."¹ Deri ligger gemt og skjult utallige virkninger og nådegaver. Sandelig, de er hinsides beregning. Hvor stor ville menneskets indolens og uretfærdighed mod sig selv ikke være, hvis han opgav denne opstigningens stige og fæstnede sig ved jordiske skatte. Det er vort håb, at vi må blive bistået i at udføre rene og antagelige gerninger. Vi bønfalder Gud, ophøjet og forherliget er Han, om at bekræfte os i dét, som Han ønsker og vil, og i dét, som vil drage os til Ham. Sandelig, Han er Den Almægtige, Den Almagtsfulde, Ham, der plejer at besvare alle menneskers bønner.

XI. Af de nye Obligatoriske Bønner, som senere blev åbenbaret, bør Den Lange Obligatoriske Bøn fremsiges på de tidspunkter, hvor man er i en andægtig sindsstemning. Den er i sandhed blevet åbenbaret på en sådan måde, at om den bliver fremsagt til en sten, ville denne sten bevæge sig og tale, og hvis den bliver fremsagt til et bjerg, ville dette bjerg bevæge sig og flyde. Vel er det med den, der fremsiger den og opfylder Guds forskrifter. Lige meget hvilken bøn, der end læses, vil den være tilstrækkelig.

XII. Vi bønfalder Gud om at hjælpe Sit folk til at overholde den største og mest ophøjede faste, som er at beskytte øjet mod at se dét, der er forbudt, og at afholde sig fra mad, drikke og dét, der ikke er fra Ham. Vi beder Gud om at bekræfte Sine elskede, så at de må lykkes med at udrette dét, som er blevet dem påbudt på denne Dag.

XIII. Lovpriset være Ham, som har åbenbaret love i overensstemmelse med Sit velbehag. Han er, sandelig, hersker over alt, hvad Han end ønsker. Oh Mine venner! Handl i overensstemmelse med dét, der er jer påbudt i Bogen. Det er blevet jer påbudt at faste i måneden 'Alá. Fast for jeres Herre, Den Mægtigste, Den Højestes skyld. Vær afholdende fra solopgang til solnedgang. Således belærer menneskehedens Elskede jer om dét, som er påbudt af Gud, Den Almægtige, Den Ubegrænsede. Ingen må overskride de begrænsninger, der er fastlagt af Gud og Hans lov, ej heller bør nogen følge sine egne forfængelige forestillinger. Vel er det med den, der opfylder Mine bud af kærlighed til Min Skønhed, og vé den, der tilsidesætter Befalingens Morgengry i sin Herre, Den Almægtige, Den Almagtsfuldes Dage.

XIV. Dette er en af fastens aftener, og på den har Storhedens og Herlighedens Tunge proklameret: Der er ingen Gud uden Mig, Den Almægtige Beskytter, Den Selvbestående. Vi har, sandelig, befalet alle at overholde Fasten i disse dage, som en nåde fra Os, men folket forbliver uvidende, undtagen dem, der har nået Guds mål, som åbenbaret i Hans love og har fattet Hans visdom, der gennemtrænger alt synligt og usynligt. Sig: Ved Gud! Hans Lov er en fæstning for jer, om I blot forstod. Sandelig, Han har ikke noget formål dermed andet end at gavne Sine tjeneres sjæle, men ak og ve, hovedparten af menneskeheden agter ej derpå. Klyng jer til Guds loves reb, og

¹ En tradition tillagt Imám 'Alí

følg ikke dem, der har vendt sig bort fra Bogen, for de har, sandelig, sat sig op imod Gud, Den Mægtige, Den Elskede.

XV. Disse er dage i fasten. Velsignet er den, som ved den varme, der frembringes af fasten, øger sin kærlighed, og som med glæde og udstråling rejser sig for at udføre værdige gerninger. Sandelig, Han leder den, Han vil, til den lige vej.

XVI. Skønt fasten udadtil er vanskelig og besværlig, er den dog indadtil nåde og fred. Renselse og opøvelse er kun betinget og afhængig af sådanne strenge øvelser, som er i overensstemmelse med Guds Bog og godkendt af den Guddommelige Lov, ikke dem, som de vildledte har påført menneskene. Hvad end Gud har åbenbaret elskes af sjælen. Vi bønfalder Ham, at Han nådigt vil hjælpe os med at gøre dét, der er Ham velbehageligt og antageligt.

XVII. Sandelig, siger Jeg, at faste er det bedste lægemiddel og den største helbreder for selvets og lidenskabens sygdomme.

XVIII. Al lovprisning være til den ene sande Gud, som har hjulpet Sine elskede til at overholde fasten og har bistået dem i at opfylde dét, der er blevet påbudt i Bogen. I sandhed, uophørlig lovprisning og taknemmelighed er vi Ham skyldige for nådigt at have bekræftet Sine elskede i at udføre dét, som er årsagen til Hans Ords ophøjelse. Hvis et menneske besad ti tusinde liv og ofrede dem alle for at påvise sandheden af Guds love og befalinger, ville det stadig være Ham tak skyldig, thi hvad der end udgår fra Hans uimodståelige bud alene tjener til at gavne Hans venner og elskede.

XIX. Der er forskellige niveauer og stadier for fasten, og utallige virkninger og nådegaver er skjult deri. Godt er det for dem, der er nået dertil.

XX. I tydelige tilfælde af svaghed, sygdom eller kvæstelse er loven om fasten ikke bindende. Denne formaning er i overensstemmelse med forskrifterne fra Gud, evig i fortiden, evig i fremtiden. Vel er det med dem, der handler i overensstemmelse hermed.

XXI. Loven om fasten er for dem, der er sunde og raske. Med hensyn til dem, der er syge eller svækkede, så har denne lov hverken tidligere eller nu været gældende.

2. Fra ‘Abdu’l-Bahás Skrifter

I. Obligatorisk bøn og faste er blandt de største forordninger i denne hellige Guddommelige Ordning.

II. I tilbedelsens rige er faste og obligatorisk bøn de to mægtigste søjler i Guds hellige Lov. Det er på ingen måde tilladt at forsømme dem, og vær vis på, at det ikke er acceptabelt at undlade at udføre dem. I Besøgelsens Tavle siger Han: “Jeg bønfalder Gud ved Dig og ved dem, hvis ansigter er blevet oplyst af strålerne fra Dit åsyns lys, og som af kærlighed til Dig har overholdt alt, hvad der blev dem

pålagt.”² Han erklærede, at overholde Guds bud udspringer af kærlighed til Den Højeste Elskedes skønhed. Når den søgende er nedsænket i Guds kærligheds hav, vil han bevæges af intens længsel og vil rejse sig for at udføre Guds love. Derfor er det umuligt for et hjerte, der rummer vellugten fra Guds kærlighed, at undlade at tilbede Ham, undtagen under forhold, hvor en sådan gerning ville ophidse fjenderne til splid og gøre fortræd. Ellers vil den, der elsker Abhá Skønheden, helt sikkert bestandigt vise udholdenhed i tilbedelse af Herren.

III. Guds love om faste og obligatorisk bøn er absolut bindende for Hans tjenere. Derfor skal de vende deres ansigter mod den himmelske Forsamlings Tilbedelsens Punkt, holde fast ved det mest ophøjede Stade og bede og bønfalde om, at de må blive fritaget for fejlfortolkningens tvivl. Dette er ‘Abdu’l-Bahás tilgang. Dette er ‘Abdu’l-Bahás religion. Dette er ‘Abdu’l-Bahás sti. Den, der sætter Bahás kærlighed højt, skal vælge denne lige vej. Den, der opgiver denne vej, er sandelig blandt dem, der som ved et slør er lukket ude fra Ham. Om du bemærker en sjæl, som er i tvivl om dette bud, eller som misforstår det, men som ikke har noget hemmeligt motiv eller er i modstrid med, hvad han gør, så vær venlig over for ham, og bestræb dig på med den yderste høflighed og med venlig tale at vende ham fra fortolkningens sti og mod den klare mening i Guds vers.

IV. Guds love, såsom faste, obligatorisk bøn og lignende, såvel som Hans råd angående dyder, gode gerninger og passende adfærd, skal efterfølges overalt, hvor det er muligt, medmindre en uoverstigelig forhindring eller stor fare viser sig, eller det er i strid med det, visdom tilsiger. For magelighed og efterladenhed forhindrer udstrømninger af kærlighed fra den guddommelige gavmildheds skyer, og menneskene vil derfor lide afsavn.

V. Oh I Guds elskede! Af taknemmelighed for fasthed i den evige Pagt rejs jer for at tjene ved den almægtige Herres tærskel, overhold obligatorisk bøn og faste, og brug jeres tid på at udbrede Guds søde vellugte og sprede de Guddommelige vers. Sønderriv slørene, fjern hindringerne, tilbyd det livgivende vand, og peg på frelsens sti. Dette er, hvad ‘Abdu’l-Bahá formaner jer til hver morgen og hver aften.

VI. Oh du Rigets datter! De Obligatoriske Bønner er bindende i og med, at de bidrager til ydmyghed og underkastelse, til at vende ansigtet mod Gud og give udtryk for hengivelse over for Ham. Gennem disse bønner taler mennesket fortroligt med Gud, søger at drage Ham nær, samtaler med sit hjertes sande Elskede og opnår åndelige stader.

VII. Oh du åndelige ven! Du har spurgt om visdommen i obligatorisk bøn. Du skal vide, at en sådan bøn er ufravigelig og bindende. Mennesket kan under intet påskud fritages fra at udføre bønnen, medmindre det er ude af stand til at gennemføre den, eller en stor hindring kommer i vejen. Visdommen i obligatorisk bøn er denne: Den afstedkommer en forbindelse mellem tjeneren og Den Ene Sande, fordi mennesket på dette tidspunkt med hele sit hjerte og sin sjæl vender sit ansigt mod Den Almægtige, søgende fællesskab med Ham og med ønske om Hans kærlighed og nærvær. For en, der elsker, er der ingen større glæde end at tale med sin elskede, og for en søgende er der ingen større nåde end fortrolighed med genstanden for hans attrå. Den største længsel for enhver sjæl, der er tiltrukket af Guds Rige, er at finde tid til med fuldstændig hengivenhed at vende sig mod sin Elskede, at søge Hans nåde og velsignelse og nedsænke sig i samhørighedens, bønfoldelsens og

² Bahá’u’lláh, Bahá’í Bønner, Dansk Bahá’í Forlag 2025

påkaldelsens hav. Derudover frembringer obligatorisk bøn og faste årvågenhed og opvågnen i mennesket og bidrager til dets beskyttelse og forsvar mod prøvelser.

VIII. Styrk fundamentet for Guds Tro, og tilbed Den Almægtige. Vær uforanderlig i at fremsige obligatorisk bøn, og ihukom fasten. Hengiv dig dag og nat til bøn, påkaldelse og indtrængende anmodning, især til de foreskrevne tider.

IX. De Obligatoriske Bønner er blevet fastsat af Den Højestes Pen og er blevet nævnt i den persiske "Spørgsmål og Svar", som supplerer Kitáb-i-Aqdas. De er klart bindende, og der er ingen tvivl om, at enhver skal udføre en af disse bønner ...

Gennem tilbedelse bliver mennesket åndeligt, dets hjerte bliver tiltrukket, og dets sjæl og indre væsen opnår en sådan ømhed og opstemthed, at Den Obligatoriske Bøn indgyder nyt liv i det. Det er derfor, det er blevet åbenbart i Besøgelsens Tavle: "Jeg bønfaller Gud ved Dig og ved dem, hvis ansigter er blevet oplyst af glansen fra Dit åsyns lys, og som af kærlighed til Dig har overholdt alt, hvad der blev dem pålagt."³ Det er derfor klart, at kærlighed til Den Alnådiges skønhed tilskynder til at tilbede Den Almægtige Gud.

X. Oh du Guds tjener! Hver morgen bekræfter Guds uendelige nåde de brændende og tårevædede påkaldelser fra 'Abdu'l-Bahá. Lad derfor enhver vækket sjæl, i det omfang hans evner rækker, få del i denne åndelige nåde. Dette kan opnås ved inderligt at bede og påkalde Gud ved hvert morgengry og overholde loven om obligatorisk bøn. Således vil hans næsebor henrykkes over de søde vellugte, der blæser fra Guds nådes have, hans sjæl få nyt liv og hans virkelighed afspejle Den Alnådiges stråleglans.

XI. Obligatorisk bøn får hjertet til at blive opmærksomt på det Guddommelige rige. Man er alene med Gud, samtaler med Ham og opnår nådegaver. Ligeså, hvis man udfører Den Obligatoriske Bøn med sit hjerte i en tilstand af den største renhed, vil man opnå Helligåndens bekræftelser, og dette vil fuldstændig udlette egenkærlighed. Jeg håber, at I vil fortsætte med at fremsige Den Obligatoriske Bøn og dermed vil kunne bevidne bønfallelsens og påkaldelsens kraft.

XII. Du har skrevet om obligatorisk bøn. Denne bøn er ufravigelig og bindende for alle. Led gerne alle til at udføre den, for den er som en stige for sjælene, en lampe for de retfærdiges hjerter og som livets vand fra paradiset have. Den er en klar pligt foreskrevet af Den Alnådige, og i overholdelsen af den kan man på ingen måde tillade sig at være nølende eller forsømmelig.

XIII. Obligatorisk bøn og påkaldelse får mennesket til at nå mysteriets rige og tilbedelse af Det Højeste Væsen. De skænker nærhed til Hans tærskel. Ved at bede bønner opnår man en glæde, som overstiger alle andre glæder, og der ligger en sødme i at messe og synge versene fra Gud. Dette er alle troendes, mænds som kvinders, største attrå. Når man fremsiger Den Obligatoriske Bøn, samtaler man fortroligt og deler hemmeligheder med Den sande Elskede. Hvis man fortsætter med en frigjort sjæl, med tårevædede øjne, med et tillidsfuldt hjerte og en længselsfuld ånd, er ingen glæde større end dette. Enhver glæde er jordisk med undtagelse af denne, hvis sødme er guddommelig.

³ Ibid

XIV Obligatorisk bøn er selve fundamentet for Guds Sag. Gennem den tilføres hjertet glæde og livskraft. Selv om enhver sorg omringede Mig, forsvinder alle Mine bekymringer, så snart Jeg hengiver Mig i samtale med Gud gennem obligatorisk bøn, og Jeg oplever glæde og lykke. En tilstand, som Jeg er ude af stand til at beskrive eller udtrykke. Når som helst vi med fuld opmærksomhed og ydmyghed beder Den Obligatoriske Bøn foran Gud og fremsiger den med inderlig ømhed, vil vi smage en sådan sødme, at det vil udruste al eksistens med evigt liv.

XV. Overhold Den Obligatoriske Bøn, som du har adgang til, så nådens port kan åbnes og den største åndelighed opnås. Store tegn vil ses, og den åndelige opstigning vil virkeliggøres.

XVI. Vedbliv med at bruge Den Obligatoriske Bøn samt bønfoldelse tidligt om morgenen, så din bevidsthed dag for dag må tiltage, og du, gennem styrken fra kendskab til Gud, kan sønderrive fejltagelsens slør hos tvivlens mennesker og føre dem til Hans ufejlbarlige ledelse. I enhver forsamling bør du, som et lys, videregive den Guddommelige kundskabs lys.

XVII. Fremsig Den Obligatoriske Bøn og bønnerne så meget du kan, således at du dag for dag må opnå en tiltagende fasthed og standhaftighed og finde større lykke og glæde. Således vil den guddommelige kundskabs cirkel vokse sig større, og ilden i kærligheden til Gud brænde mere strålende i dig.

XVIII. Obligatoriske bønner og påkaldelser er selve livets vand. De er årsag til eksistens, til sjælenes dannelse og deres opnåelse af den yderste lykke. I må udvise den største omhu med hensyn til dette og opmuntre andre til at fremsige De Obligatoriske Bønner såvel som påkaldelser.

XIX. Oh du, Den Sande Herres tjener! Obligatorisk bøn og andre påkaldelser er af afgørende betydning i tjeneste for Ham, der er Den Alt Tilstrækkelige ... Når De Obligatoriske Bønner og andre bønner føjes sammen og følger hinanden, når tilbedelse sin fuldkommenhed. Det fremgår heraf, at disse to er åndelige ledsagere og er som to sjæle i ét legeme. Må Gud hjælpe jer alle til at vokse i kærlighed og fællesskab.

XX. Når Den Obligatoriske Bøn fremsiges, skal man vende sig mod Bahá'u'lláhs Hellige Virkelighed, den Virkelighed, der omfatter alt.

XXI. Med hensyn til Den Obligatoriske Bøn har den en fastlagt Qiblih [bederetning], som er angivet, hellig og velsignet. Jeg beder Gud om, at Han må åbne porten til kundskab om dette stade for dit hjerte, så du kan begribe det, der er nødvendigt og passende, høste åndelige nådegaver fra Den Alnådiges himmel, opnå glansen af kundskab fra Virkelighedens Sol og blive et vidnesbyrd til inspiration fra Det Usete og en kilde til glade tidender fra Den Alnådige.

XXII. Med hensyn til Den Obligatoriske Bøn, skal den fremsiges individuelt, men man behøver ikke være i enerum.

XXIII. Oh tjener ved den hellige tærskel! Du har spurgt om de bønner, der går ud over, hvad der er foreskrevet, dem, der bliver anbefalet, påberåbelser og andagtsøvelser, som bliver holdt i ære af traditionen. I denne Guddommelige Ordning er dét, der er udtrykkeligt foreskrevet, obligatorisk.

Men individuel tilbedelse, påberåbelse, bønner der går ud over det påkrævede og særligt anbefalede bønner, er ikke bindende. Ikke desto mindre er individuel fremsigelse af en hvilken som helst bøn efter De Obligatoriske Bønner velbehagelig og velkommen, men ingen fremhæves særligt.

XXIV. Forordninger, der er obligatoriske, og påbud, der er bindende, er dem, der er udgået fra Den Højeste Pen, eller er udstedt efter en beslutning af Det Universelle Retfærdighedens Hus. For vi er dem, der bliver befalede, ikke dem, der befaler. Vi er dem, der bliver pålagt pligter, ikke dem, der pålægger pligter. Dette er virkeligheden i Guds lov og fundamentet for Guds religion. Med hensyn til andagt og påberåbelse, kan enhver, der ønsker det, efter De Obligatoriske Bønner fremsige andre af Den Velsignede Skønheds bønner.

XXV. Du har skrevet om Fasten. Dette er en særdeles vigtig sag, og du bør lægge alle dine kræfter i at overholde den. Den er et grundlag for den guddommelige lov og en af søjlerne i Guds religion.

XXVI. Vel er det med jer, da I har fulgt Guds Lov og har rejst jer for at overholde Fasten i disse velsignede dage, for denne fysiske faste er et symbol på den åndelige faste. Denne faste fører til renselse af sjælen fra alle selviske ønsker, til tilegnelse af åndelige egenskaber, tiltrækning af Den Alnådiges milde vinde og antændelse med den guddommelige kærligheds ild.

XXVII. At faste er årsag til ophøjelse af ens åndelige stæde.

3. Bønner til Fasten af Bahá'u'lláh

I. Dette er, Oh min Gud, den første af de dage, hvor Du har påbudt Dine elskede at overholde fasten. Jeg beder Dig, ved Dit selv og ved den, der har fastet af kærlighed til Dig og for Dit velbehag - og ikke af egenkærlighed og attrå, ej heller af frygt for Din vrede - og ved Dine mest fortræffelige navne og ophøjede egenskaber, om at rense Dine tjenere for kærlighed til alt andet end Dig og drage dem nær til Dæmringsstedet for lysene fra Dit åsyn og Sædet for Din enheds trone. Oplys deres hjerter, Oh min Gud, med lyset fra Din kundskab, og få deres ansigter til at skinne med strålerne fra den Dagstjerne, der skinner fra Din Viljes horisont. Mægtig er Du til at gøre, hvad der behager Dig. Der er ingen anden Gud end Dig, Den Alherlige, hvis hjælp alle mennesker bønfaller om.

Hjælp dem, Oh min Gud, til at gøre Dig sejrrig og ophøje Dit Ord. Lad dem blive som hænder for Din Sag blandt Dine tjenere, og gør dem til åbenbarere af Din religion og Dine tegn blandt mennesker, på en sådan måde, at hele verden må blive fyldt med ihukommelse og lovprisning af Dig og med Dine beviser og vidnesbyrd. Du er, sandelig, Den Alnådige, Den Mest Ophøjede, Den Stærke, Den Mægtige og Den Barmhjertige.⁴

⁴ Ibid

II. I Hans Navn, som er blevet lovet i Bøgerne fra Gud, Den Alvidende, Den Altoplyste! Fastedagene er kommet, hvor de tjenere, som kredser om Din trone og har opnået Dit nærvær, har fastet. Sig: Oh navnenes Gud og himlens og Jordens skaber! Jeg bønfaller Dig ved Dit Navn, Den Alherlige, om at acceptere dem, der har fastet af kærlighed til Dig og for Dit gode velbehags skyld og har udført det, Du har påbudt dem i Dine Bøger og Tavler. Jeg bønfaller Dig, ved dem, om at hjælpe mig til at fremme Din Sag og at gøre mig standhaftig i min kærlighed til Dig, at jeg ikke mister fodfæstet på grund af Dine skabningers råben og skrigen. Sandelig, Du har magt over, hvad Du end vil. Der er ingen anden Gud end Dig, Livgiveren, Den Almagtsfulde, Den Mest Nådige, Den Urgamle af Dage.⁵

III. Lovpriset være Du, Oh min Gud! Vi har overholdt fasten i overensstemmelse med Dit bud og bryder den nu ved Din kærlighed og Dit velbehag. Vær os nådig, Oh min Gud, og godkend de gerninger, vi har udøvet på Din sti udelukkende på grund af Din skønhed med vore ansigter vendt mod Din Sag, frigjorte fra alt andet end Dig. Tilgiv da os, vore forfædre og alle dem, der har troet på Dig og på Dine mægtige tegn i denne største, denne herligste Åbenbaring. Mægtig er Du til at gøre det, Du vælger. Du er, sandelig, Den Mest Ophøjede, Den Almægtige, Den Uindskrænkede.⁶

IV. Oh min Gud og min Mester! Du ser mig blandt Dine skabninger, som har gjort oprør mod Dig og forsyndet sig imod Dig. Hver gang jeg indbyder dem til Din kundskabs hav, tiltager deres afvisning af Din Sag, og deres forkastelse af Din Viljes Daggrysted bliver stærkere. Jeg bønfaller Dig, Oh min Gud, ved dem, der har fastet af kærlighed til Dig og har drukket af underkastelsens levende vande fra Din nådes hænder, om for Dine elskede, som under Dine prøvelsers brændende himmellegeme har klynget sig til tålmodighedens reb, at forordne alt det gode Du har opregnet i Dine Bøger og Tavler. Nedskriv da for dem, der er blevet ramt af modgang for Din skyld, den samme belønning, som for dem der har lidt martyrdøden på Dit velbehags sti. Nedsend endvidere det, Oh Herre, der vil glæde deres hjerter, lindre deres øjne og opløfte deres sjæle. Du er, sandelig, Den Mest Magtfulde, Den Mest Ophøjede, Hjælpen i Fare, Den Alvidende, Den Alvise.

V. Lovpriset være Du, Oh Gud, min Gud! Disse er de dage, hvorpå Du har påbudt Dine udvalgte, Dine elskede og Dine tjenere at overholde fasten, som Du har gjort til et lys for Dit riges folk, ligesom Du gjorde obligatorisk bøn til en stige til opstigning for dem, der anerkender Din enhed. Jeg bønfaller Dig, Oh min Gud, ved disse to mægtige søjler, som Du har forordnet som en hæder og ære for hele menneskeheden, om at holde Din religion beskyttet mod de ugudeliges fortræd og for alle onde gerningsmænds intriger. Oh Herre, skjul ikke lyset, som Du har åbenbaret gennem Din styrke og Din almagt. Bistå da, ved Dit bud og Dit herredømme, dem, der oprigtigt tror på Dig, med de synlige og usynlige herskarer. Der er ingen anden Gud end Dig, Den Almægtige, Den Mest Magtfulde.⁷

⁵ Ibid

⁶ Ibid

⁷ Ibid

VI. Ophøjet er Du, Oh Herre, min Gud! Jeg bønfalder Dig ved dem, som Du har påbudt at overholde fasten for Din kærligheds og Dit velbehags skyld, og som har vist troskab mod Din lov og fulgt Dine vers og Dine forskrifter, og som har brudt deres faste, medens de glædes over at være Dig nær og har skuet Dit åsyn. Ved Din herlighed! Eftersom de vender sig mod Dit velbehags bolig er alle deres dage fastedage. “Skulle Din Vilje forordne, at disse ord kommer fra Din mund og henvendes til dem, ‘Overhold fasten for Min Skønheds skyld, Oh mennesker, og sæt ingen grænse for dens længde,’ så sværger Jeg ved Din herligheds majestæt, at hver og én af dem trofast vil overholde den, vil afholde sig fra, hvad der end bryder Din lov og vil fortsætte hermed, indtil de opgiver ånden til Dig,”⁸ thi de har smagt sødmen i Din kalden og er blevet beruset af ihukommelsen og lovprisningen af Dig og af de ord, der er udgået fra Din befalings læber.

Jeg bønfalder Dig, Oh Herre, ved Dig Selv, Den Ophøjede, Den Højeste, og ved Din Seneste Manifestation, ved hvem navnenes rige og egenskabernes herredømme har skælvet, og beboerne af Jord og himmel blev beruset, og alle, der dvæler i Åbenbaringens og skabelsens riger rystede, med undtagelse af dem, der har fastet fra alt, der er afskyeligt for Dit velbehag og har holdt sig tilbage fra at vende sig mod alt andet end Dig, om at regne os blandt dem og at nedskrive vore navne på den Tavle, hvorpå Du har skrevet deres navne. Oh Gud, gennem Din magts underværker og tegnene på Dit herredømme og Din storhed, fremsendte Du deres navne fra Dine navnes hav og skabte deres inderste kerne af Din kærligheds substans og deres inderste væsen fra Din Sags ånd. Deres er en forening, der ikke bliver efterfulgt af adskillelse, en nærhed, der ikke kender nogen fjernhed, og en evighed, der ikke har nogen ende. Sandelig, de er tjenere, der altid beretter om Dig, som i al evighed kredser om Dig, og som cirkler rundt om Dit nærværs helligdom og Kabaen for genforening med Dig. Du har forordnet, Oh min Gud, at der ikke er nogen forskel på dem og Dig, undtagen at da de så Dit åsyns lys, vendte de deres ansigter mod Dig og kastede sig ned foran Din skønhed ydmyge over for Din storhed og adskilt fra alt undtagen Dig.

Vi har fastet denne dag, Oh min Herre, på Din befaling og Dit bud, i overensstemmelse med dét, Du har åbenbaret i Din klare Bog. Vi har holdt vore sjæle fra lidenskab og fra alt, hvad Du afskyr, indtil dagen drog mod sin afslutning, og tiden kom til at bryde fasten. Derfor bønfalder jeg Dig, Oh de inderligt elskendes hjerters attrå og sjælenes elskede for dem, der er givet forståelse, Oh Ekstase i det bryst, der længes efter Dig, og attråens Genstand for dem, der søger Dig, om at få os til at hæve os op i Din nærheds atmosfære og Din tilstedeværelses himmel og om at godkende det fra os, som vi har udført på Din kærligheds og velbehags sti. Nedskriv da vore navne blandt dem, der har anerkendt Din enhed og bekendt sig til Din helhed, og som har ydmyget sig for beviserne på Din majestæt og tegnene på Din storhed, dem som har søgt tilflugt i Din nærhed og ly hos Dig, som har givet deres liv i iver for at møde Dig og opnå Din tilstedeværelses bolig, og som har vendt ryggen til verden af kærlighed til Dig og brudt ethvert bånd til alt andet end Dig i deres iver efter at drage Dig nær. Disse tjenere, hvis hjerter smelter ved Dit Navns nævnelse i deres inderlige attrå efter Din skønhed, og hvis øjne flyder over med tårer i deres længsel efter at finde Dig og træde ind i Din boligs enemærker.

Dette er, Oh min Herre, min tunge, som vidner om Din enhed og uforlignelighed, mit øje som skuer Din gavmildheds og mangfoldige nådegavers sæde, og mit øre som er rede til at lytte til Din kalden og Dine ytringer, for jeg er forsikret om, Oh min Herre, at Du har forordnet, at de ord, der

⁸ Delvis, *Glimt fra Bahá'u'lláh's Skrifter*, CLX, afsnit 2, Dansk Bahá'í Forlag, 2025

kommer ud af Din viljes mund er udtømmelige, og dem vil de ører, som Du har helliget til at høre Dine ord og vers, til alle tider lytte til. Og disse er mine hænder, Oh min Herre, løftet mod Din gunsts og Din nådes himmel. Vil Du da afvise denne fattige, som ikke har kærlighed til nogen anden end Dig, ingen giver uden Dig, eller konge uden Dig, intet ly uden under Din nådes skygge og ingen tilflugt uden foran Din port, som Du har åbnet for alle, der dvæler i Din himmel og på Din Jord? Nej, ved Din herlighed! Jeg er den, hvis tillid til Din kærlige omsorg vil forblive ufortrøden, selvom Du skulle hjemsøge mig med pinsler i Dit herredømmes varighed; og om nogen spurgte mig om Dig, ville alle lemmerne i min krop udråbe: "Han er elsket i Sine handlinger og adlydt i Sine bud, nådig af natur og har medfølelse for Sine skabninger!"

Din magt bevidner over for mig, Oh Højest Elskede for de hjerter, der tragter efter Dig, at skulle Du viste mig bort fra Din dør og overlod mig til tyrannernes sværd blandt Dine tjenere og til de ugudeliges stave blandt Dine skabninger, og om nogen spurgte mig om Dig, ville hvert hår på min krop stadig erklære: "Han er, i sandhed, verdenernes Højest Elskede; Han er Den Nådigste; Han er Den Evigtvarende! Han drager mig nær samtidig med, at Han fjerner mig fra Ham Selv; Han giver mig Sin beskyttelse samtidig med, at Han udelukker mig fra Sit nærvær. Ingen fandt jeg mere nådig end Ham, ved hvem jeg er blevet uafhængig af alt andet end Ham og er blevet ophøjet over alt undtagen Ham."

Vel er det med den, Oh min Gud, der er blevet så beriget af Dig, at han er blevet uafhængig af Jordens og himlens riger. Rig er den, der har holdt fast ved Din rigdoms reb, er ydmyg foran Dit ansigt, og for hvem Du er fyldestgørende over alt. Fattig er den, der har givet afkald på Dig, der har vist hovmod foran Dig, vendt sig bort fra Din nærværelse og ikke troet på Dine tegn. Lad mig da, Oh min Gud og min Elskede, blive talt blandt dem, som Din viljes briser vil bevæge, som de ønsker, ikke blandt dem som selvets og lidenskabens vind får til at skælve og leder, som den behager. Der er ingen anden Gud end Dig, Den Almægtige, Den Ophøjede, Den Nådigste.

Al ære være Dig til del, Oh min Gud, for Du har nådigt gjort mig i stand til at faste i denne måned, som Du har forbundet med Dit Navn, Det Mest Ophøjede og kaldt 'Alá (Ophøjethed). Du har påbudt, at Dine tjenere og Dit folk skal faste deri og derved søge at komme nærmere til Dig. Årets dage og måneder har nået deres højdepunkt med fasten, mens den første måned begyndte med Dit navn, Bahá, så at alle kan bevidne, at Du er Den Første og Den Sidste, Den Åbenbare og Den Skjulte og blive forsikrede om, at alle navnes herlighed kun bliver tildelt ved Din Sags herlighed og ordet forklaret ved Din vilje og åbenbaret gennem Din hensigt. Du har forordnet, at denne måned skal være en påmindelse og ære fra Dig og et tegn på Din tilstedeværelse blandt dem, at de ikke glemmer Din storhed og Din majestæt, Dit herredømme og Din herlighed og vil blive forsikret om, at Du fra umindelig tid altid har været og altid vil være Herskeren over hele skabelsen. Intet skabt i himlen eller på Jorden kan forhindre Dig i at regere, ej heller kan nogen i Åbenbaringens og skabelsens riger hindre Dig i at opfylde Din hensigt.

Jeg bønfaller Dig, Oh min Gud, ved Dit navn, hvorved alle Jordens slægter har jamret, undtagen dem som Du har sikret med Din ufejlbarlige beskyttelse og givet ly under Din uforlignelige nådes skygge, om at gøre os så faste i Din Sag og så urokkelige i Din kærlighed, at skulle Dine tjenere rejse sig imod Dig, og Dit folk vende sig fra Dig, og ingen ville forblive på Jorden til at påkalde Dit navn og vende sit ansigt mod tilflugtsstedet for samtale med Dig og Din helligheds Kaaba, ville jeg stadig rejse mig ene og alene for at gøre Din Sag sejrrig, at ophøje Dit ord, at forkynde Dit herredømme og fejre Dit eget ophøjede Selvs lovprisning. Og dette, Oh Herre, skønt hver gang jeg

vover at ophøje Dig ved et hvilket som helst navn, fyldes jeg af forvirring, thi jeg er fuldstændig klar over, at alle Dine ophøjede egenskaber og alle de mest fuldkomne navne, som jeg forbinder med Dig, og hvorved jeg i Dit hellige nærvær anråber Dig, blot reflekterer omfanget af min egen forståelse, eftersom jeg, når jeg har set et prisværdigt navn, har forbundet det med Dig.

Umådelig ophøjet er Dit sande stade over beskrivelsen af eller kundskaben hos nogen anden end Dig, og helliget er Du over Dine skabningers forherligelse og Dine tjeneres pris i deres forsøg på at stige op til Dig. Hvad, der end kommer fra Dine tjenere, er begrænset af deres egne begrænsninger og er skabt af deres egne forfængelige fantasier og forestillinger.

Ak, ak, Oh min Elskede, for min manglende evne til på tilbørlig vis at prise Dig og for mine fejl og mangler i Dine dage! Om jeg hylder Dig, Oh min Gud, som Ham der ved alt, kan jeg let forstå, at om Du pegede på en stum sten med en af Din viljes fingre, ville Du kunne få den til at udfolde alle tidligere og fremtidige tidsaldres kundskab; og om jeg priser Dig som Den Almægtige, ved jeg, at et ord fra Dit formåls mund er tilstrækkelig til at få himlene og Jorden til at skælve.

Din herlighed er mit vidne, Oh Elskede for alle, der anerkender Dig, om nogen lærd undlader at tilstå sin uvidenhed foran åbenbaringerne af Din kundskab, ville han blive regnet for den mest uvidende af Dit folk; og om nogen magtfuld person skulle nægte at indrømme sin svaghed foran tegnene på Din magt, ville han blive anset for at være den svageste og mest tankeløse af Dine skabninger. I betragtning af min kundskab og vished om at dette er således, hvorledes kan jeg da prise Dig eller beskrive og lovprise Dig? Derfor er jeg, da jeg kender min egen svaghed, ilet mod Din styrkes ly; og da jeg indser min fattigdom, har jeg søgt tilflugt i Din rigdoms skygge; og da jeg erkender min magtesløshed, har jeg rejst mig for at stå foran Din krafts og magts tabernakel. Vil Du forkaste denne fattige, efter at han ikke har taget nogen anden end Dig som sin hjælper, eller afvise denne fremmede, efter at han ikke har fundet nogen anden end Dig til at være sin sande elskede?

Du kender til alt, der er i mig, Oh min Herre, men jeg ved ikke, hvad der er i Dig. Vær da nådig mod mig ved Dit kærlige forsyn, og inspirer mig med dét, som vil give mit hjerte fred i Dine dage og ro til min sjæl ved åbenbaringerne af Din hellige nærhed. Alt skabt er blevet oplyst ved Dit åsyns lysende pragt, Oh Herre, og beboerne på Jorden og i himmelen skinner strålende på grund af tilsynekomsterne af Din uforlignelige majestæt på en sådan måde, at jeg intet ser i det uden først at se åbenbaringen af Dig, en åbenbaring som er skjult for dem blandt Dine tjenere, som sover tungt.

Berøv mig ikke, Oh min Herre, Din nåde, som har omfattet alle eksistensens riger, om de er synlige eller usynlige. Vil Du forblive fjern, Oh min Gud, efter at Du har indbudt hele menneskeheden til at vende tilbage og drage Dig nær og har opfordret dem til at holde fast ved Dit reb? Vil Du støde mig bort, Oh min Elskede, selvom Du i Din uforgængelige Bog og i Dine underfulde vers har lovet at samle alle dem, der længes efter Dig i Dit nådige forsyns pavillon, og dem, der attrår Dig i skyggen af Din gavmilde gunst, og dem, der søger Dig under Din barmhjertigheds og kærlige omsorgs tronhimmel?

Jeg sværger ved Din magt, Oh min Gud, at mine klageråb har begrænset min Pen, og mit hjertes kalden har, i sandhed, grebet tøjlerne fra mine hænder! Hver gang jeg beroliger mig selv og glæder min sjæl med Din nådes under, tegnene på Dit gavmilde forsyn og beviserne på Din gavmildhed, skælver jeg over for tilkendegivelserne på Din retfærdighed og tegnene på Din vrede. Jeg erkender, at Du kendes ved disse to navne og beskrives ved disse to egenskaber, dog bekymrer Du Dig ikke,

om Du påkaldes ved Dit navn, Den Alttilgivende eller ved Dit navn, Den Vrede. Ved Din herlighed, var det ikke for min viden om, at Din barmhjertighed overstiger alt, ville mit legemes lemmer være ophørt med at eksistere, min virkelighed blevet udslettet, og mit indre væsen blevet reduceret til fuldkommen intethed. Men når jeg ser, at Din nåde omfatter alt, og Din barmhjertighed favner hele skabelsen, bliver min sjæl og mit inderste væsen fuldstændigt forvisset.

Ak, ak, Oh min Gud for dét, jeg gik glip af i Dine dage, og igen ak, ak, Oh mit hjertes Attrå for dét, jeg har ladet ugjort i tjeneste og lydighed mod Dig i disse dage, hvis lige Dine udvalgte og Dine trofastes øje aldrig har været vidne til! Jeg bønfalder Dig, Oh min Herre, ved Dit Selv og ved Din Sags Manifestation, som sidder på Din barmhjertigheds trone, om at bekræfte mig i Din tjeneste og Dit velbehag. Beskyt mig da mod dem, der har vendt sig bort fra Dig og ikke har troet på Dine vers, som har benægtet Din sandhed, modstået Dine beviser og overtrådt Din Pagt og Dit testamente.

Al lovprisning, Oh Herre min Gud, være til Ham til del, der er Manifestationen af Dit Inderste Væsen, Din enheds daggry, Din kundskabs Mine, Din Åbenbarings Kilde, Din inspirations Skatkammer, Dit herredømmes Sæde og Daggrystedet for Din Guddommelighed – Ham, der er Det Første Punkt, Det Mest Ophøjede Åsyn, Den Ældgamle Rod og nationernes Livgiver; og ære være ham, der var den første til at tro på Ham⁹ og Hans vers, som Du gjorde til en trone for Dit mest ophøjede Ords myndighed, et omdrejningspunkt for Dine ypperligste navnes tilkendegivelse, et daggry for stråleglansen fra Dit forsyns Sol, dæmringsstedet for tilsynekomsten af Dine navne og egenskaber og et skatkammer for Din visdoms og Dine buds perler. Og al ære være ham,¹⁰ som var den sidste til at komme til Ham, hvis ankomst var ligesom Hans ankomst og Din åbenbaring i ham¹¹ som Din åbenbaring i Ham¹², undtagen at han blev oplyst med lysene fra Hans ansigt og kastede sig ned foran Ham og vidnede om sin underdanige tjeneste for Ham; og ære være dem, der led martyrdøden på Hans sti og ofrede deres liv af kærlighed til Hans skønhed.

Vi bevidner, Oh min Gud, at disse er tjenere, som har troet på Dig og Dine tegn, som har søgt Din tilstedeværelses tilflugtssted og vendt sig mod Dit åsyn, som har rettet deres ansigter mod Din nærheds bolig og vandret ad Dit velbehags sti, som har tilbedt Dig i overensstemmelse med Dit ønske og frigjort sig fra alt andet end Dig. Oh Herre, tildel til alle tider deres ånd og legeme en andel af Din altomfattende barmhjertigheds undere. Du er, i sandhed, magtfuld til at gøre dét, Du ønsker. Ingen Gud er der uden Dig, Den Almægtige, Den Alherlige, hvis hjælp alle mennesker bønfalder om.

Jeg bønfalder Dig, Oh Herre, ved Ham og ved dem, og ved Ham, som Du har indsat på Din Tros trone og fået til at overskygge alle dem, der dvæler på Jorden og i himlen, om at rense os fra vore overtrædelser, at forordne for os et sandhedens sæde i Dit nærvær og få os til at færdes blandt dem, som verdens modgang og dens ulykker ikke har forhindret i at vende sig mod Dig. Du er, sandelig, Den Almægtige, Den Mest Ophøjede, Beskytteren, Den Evigt Tilgivende, Den Mest Barmhjertige.

⁹ Mullá Husayn

¹⁰ Quddús

¹¹ Idem

¹² Báb